

— Vispārējā tiesa esot kļūdaini prezumējusi, ka apstrīdētajā apzīmējumā attēlotās gropes reģistrācija nevar liegt *Pirelli* konkurentiem ražot un tirgot riepas, kurām ir identiskās vai līdzīgās gropes. Lai gan riepu protektors sastāv no vairāku elementu kombinācijas un to savstarpējās mijiedarbības, vismaz attiecīgās sabiedrības daļa būtu spējīga identificēt dažāda veida gropes uz riepas protektora.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. janvārī iesniedza Audiencia Provincial de Zaragoza (Spānija) — Ibercaja Banco, S.A./TJ un UK

(Lieta C-13/19)

(2019/C 148/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Zaragoza

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ibercaja Banco, S.A.

Atbildētāji: TJ un UK

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Direktīvas 93/13 (¹) 3. pantam līgumā paredzēto un tiesvedības priekšvēsturē aprakstīto noteikuma par procentu likmes minimumu grozījumu var kvalificēt kā līguma vispārēju noteikumu?
- 2) Vai tādos pašos apstākļos noteikumu par atteikšanos celt prasību pret banku var kvalificēt kā līguma vispārēju noteikumu, proti, vai līguma nosacījums, kuru pārdevējs vai piegādātājs ir sagatavojis kā vispārpiemērojamu un attiecībā uz kura saturu līgumslēdzējam patērētājam nav sniegts nekāds paskaidrojums, var kvalificēt kā līguma vispārēju noteikumu?
- 3) Vai šajos apstākļos, kad minētā vispārējā noteikuma sekas būtiski ietekmē patērētāju, būtu jāievēro skaidrības, pārskatāmības, ekonomiska sloga faktiskas apzināšanās, informēšanas pirms līguma noslēgšanas un atsevišķās apspriešanās prasības, kas noteiktas Direktīvas 93/13 3. un 4. pantā?
- 4) Vai prasībai sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas kā kritērijam, lai konstatētu līguma noteikuma negodīgumu (Direktīvas [93/13] 4. un 5. pants), ir jābūt tādai pašai vai pat stingrāk piemērojamai gadījumā, kad tiek panākta vienošanās par paredzami spēkā neesoša nosacījuma līdzsvarošanu (līdzsvarošanas konkrētas ekonomiskās sekas, norādes uz šajā ziņā izstrādāto judikatūru un tās konkrētām sekām u.c.).
- 5) Vai ar roku rakstīta kopija, ko ir sagatavojis patērētājs un kurā ir atkārtota potenciāli spēkā neesoša noteikuma līdzsvarošana, ir pietiekama, lai izpildītu Direktīvas [93/13] 4. un 5. pantā paredzēto prasību sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas un skaidrības prasību, lai līdzsvarotu paredzami spēkā neesošu noteikumu?

- 6) Vai apstāklim, ka banka uzņemas iniciatīvu veikt līdzsvarošanu vai panākt izlīgumu, un aizliegumam izņest dokumentu no bankas biroja, izņemot, ja to parakstījis patērētājs, ir jāpieskir īpaša nozīme, izvērtējot iespējamo līdzsvarojoša noteikuma negodīgumu (Direktīvas [93/13] 4. un 5. pants)?
- 7) Vai negodīguma dēļ paredzami spēkā neesošu noteikumu var līdzsvarot (nesaistīšanas princips)?
- 8) Vai patērētājs var **atteikties celt prasību tiesā** par paredzami spēkā neesošu noteikumu, jo tas ir negodīgs attiecībā uz patērētāju (Direktīvas [93/13] 3. pants, lasot kopsakarā ar Direktīvas 93/13 pielikuma 1. punkta q) apakšpunktu un direktīvas 6. pantā noteikto nesaistīšanas principu)?
- 9) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai prasībai sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas ir jābūt tādai pašai vai pat stingrākai nekā prasībai, kas ir jāievēro sākotnējās vienošanās noslēgšanas brīdī?
- 10) Vai, ņemot vērā prasību sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas (Direktīvas [93/13] 4. un 5. pants), noteikumu par **atteikšanos** celt prasības dokumentos nevar paredzēt kā **sekundāru un papildu** noteikumu (Direktīvas [93/13] 3., 4. un 5. pants)?
- 11) Vai paredzami spēkā neesošu noteikumu līdzsvarošanas spēkā esamība un atteikšanās celt prasību, lūdzot atzīt tos un to sekas par spēkā neesošiem, būtu pretrunā atturošai iedarbībai attiecībā uz uzņēmēju, kas izsaka piedāvājumu (Direktīvas [93/13] 7. pants un spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Gutiérrez Naranjo* u.c., C-154/15 ^(?))?
- 12) Vai atbilstoši Direktīvas 93/13 3. un 4. pantam tā negodīguma dēļ paredzami spēkā neesošs noteikums var būt saistošs patērētājam, ja pēc līguma, kurā tas ir iekļauts, noslēgšanas iestāde piemēro procedūru, lai vienotos ar klientu par to, ka pārdevējs vai piegādātājs nepiemēros negodīgu noteikumu apmaiņā pret citu patērētāja izpildījumu? Proti, vai spēkā neesošs noteikums kļūst iedarbīgs, ja tiek panākta vienošanās ar patērētāju par tā aizstāšanu ar citu viņam labvēlīgāku noteikumu? Vai šāda vienošanās var būt pretrunā Direktīvas [93/13] 6. panta 1. punktam?
- 13) Vai uz tiesvedības priekšvēsturē aprakstīto bankas rīcību ir attiecināms Direktīvas 2005/29 ^(?) preambulas 14. apsvērumā un 6. un 7. pantā noteiktais aizliegums veikt maldinošas darbības attiecībā uz patērētājiem un piekopt maldinošu komercpraksi?

⁽¹⁾ Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp).

⁽²⁾ Spriedums C-154/15, C-307/15 un C-308/15, EU:C:2016:980.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. janvārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) —
X-GmbH/Finanzamt Z

(Lieta C-48/19)

(2019/C 148/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof